

Iz Kaméniškega okraja. (Učiteljsko zborovanje.) Tukajšnji okrajni šolski svet sklical je izvanredno učiteljsko zborovanje na 14. dan decembra pr. l., da se izvolita dva zastopnika izmed učiteljev v okrajni šolski svet. Omenjeni dan zbralo se je v ta namen v novem Kaméniškem šolskem poslopju 17 učiteljev in 5 učiteljic. Gospod nadzornik A. Žumer otvori zborovanje s primernim, jedrnatim slovenskim nagovorom in se predstavi učiteljstvu kot novi šolski nadzornik. Svojim namestnikom imenuje gospoda Mesnerja, nadučitelja v Komendu. Pisanje zapisnika prevzame zapisnikarja zadnjega zborovanja, ker njuna volitev ostane veljavna eno leto. Gospod nadzornik prosi gospode učitelje v svojem govoru, kateri mu je istinito iz srca prihajal, naj bodo proti njemu vsikdar popolnoma odkritosrčni; ničesar naj mu ne prikrivajo, kar zadeva šolo. On bode izvestno vsakemu, pri njem pomoči ali dobrega sveta iskajočemu, dobrovoljen podpornik in odkritosrčen svetovalec. Priporoča učiteljem složnost, kolegijalnost in zaupanje drug drugemu. Ako si učitelji drug drugemu zaupajo, olajšujejo si s tem tudi svoj težavni stan. Vsakdo naj bode ponosen na svoj stan, katerega pa s ponosom učitelj more zastopati le takrat, ako svoje dolžnosti natančno, vestno izpolnjuje. Kdor v svojem poslu nij vesten, naj se učiteljem ne nazivlje. — Ker je gospod nadzornik še le prvokrat mej učiteljstvom tega okraja, omeni, da hoče od dnevnega reda nekoliko kreniti, ker bi se rad o nekaterih šolskih rečeh z učitelji posvetoval, ali pa sam povedal, kako naj se v raznih zadevah ravna v šoli. V prvo govorilo se je o šolskih zamudah; tu se je določilo, v katere rubrike mora v polmesečnih izkazih pisati šolski vodja in v katere krajni šolski svet. Gospod nadzornik želi, da se pod učne rede napišejo tudi one učne knjige, katere se v dotični šoli (razredu) rabijo. Uradni spisi naj bodo čedno pisani in v najlepšem redu. Za vpisovanje v tednik naj se rabi za slovenske učne predmete slovensčina, a za nemške nemščina. Učni jezik naj se v šoli vsikdar jako pravilno govori. Da bi se pouk zboljšal, nasvêtuje gospod nadzornik tudi hospitiranje, o katerem so pa učitelji imeli razne pomiselnke. Tudi bi bilo svetovati, pravi gospod predsednik, ako bi vsak učitelj pisanke najboljših učencev spravljaj in pri vsakoletnem zborovanju učiteljskem na razgled razstavil. Gledé ploščice ali tablice omeni, naj bi si vsi učitelji omislili kamenitih pa črtanih, ker elastične postanejo prekmalu ne-rabljive. Ker jim pa radi tega starši drugih kupiti nečejo ali ne morejo, nij se nadejati napredka v pisanji. Od drugega šolskega leta naprej naj se gleda na to, da se tam, kjer je mogoče, ploščica nadomesti s pisanko. — O ponavljajni šoli naj se ne misli, da je nekako peto kolo pri šolskem vozu; tudi tu se lahko mnogo stori, ako učitelj vestno izpolnjuje svojo nalogo. Starši onih otrok, kateri zanemarjajo ponavljajni pouk, naj se naznanijo šolski oblasti, da jih kaznuje. Ako šola nima potrebnih učil, naj šolski voditelji zglašajo to okr. šolskemu svetu, kateri jim bode v tej zadevi izvestno pomagal. — Za tem je sledila volitev v okrajni šolski svet, v katerega sta bila izvoljena g. Letnar z 19, a g. Čenčič s 13 glasovi. Oba novoizvoljena se zahvalita gospodom tovarišem za zaupanje, in obetata, da se bodeta za učiteljske interese vselej vredno potegovala. Po volitvi pa se gospod nadzornik spominja veleslavnega dne v mesecu juliju l. 1883., ko se bode praznovala šeststoletnica združenja Kranjske z avstrijskimi deželami, opozori gospode učitelje, da bi ta dan tudi šolska mladina obhajala prav slovesno, in zaključil zborovanje s trikratnim »živio-klicem« na presvetlega cesarja, kojemu navdušenemu, lojalnemu izjavo se pridružijo tudi učitelji, in zapojó cesarsko pesem. — Pri vkupnem obedu, katerega so se udeležili z gospodom nadzornikom in nekim drugim zaslužnim gostom vsi učitelji, videlo se je, da se obnašajo gospodje tovariši zaupljivo in kolegijalno drug proti drugemu. Raznim napitnicam in lepo ubranim domačim pesmam odgovarjalo je učiteljstvo z nehlinjeno navdušenostjo. Nadejamo se, da vez odkritosrčnega prijateljstva postane z novim letom mej tukajšnjim učiteljstvom še tesneja! — Dragi tovariši, srečno novo leto!

—k.

Iz Ljubljane. (Poziv slovenskim pisateljem.) Dne 27. decembra 1882. leta bode minulo šest sto let, odkar je prišla vojvodina Kranjska pod preslavno dinastijo Habsburško in dne 11. julija 1883. leta bode Kranjska v navzočnosti svojega preljubljenega vladarja, Njegovega Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. dostojno praznovala šeststoletni spomin tega preimenitnega in za ves narod slovenski prepomenljivega zgodovinskega dejanja.

»Matica Slovenska« je ukrenila o tej slavnostni priliki dati na svetlo »Spominek o šeststoletni zvezi vojvodine Kranjske z dinastijo Habsburško« ter to knjigo bodoče leto pokloniti Njegovemu Veličanstvu, presvetlemu cesarju Franu Josipu I. o Njegovem bivanju v stolici slovenski Ljubljani in v vojvodini Kranjski.

Za tega delj popisani prvosednik »Matice Slovenske« uljudno vabi vse pisatelje slovenske na delovanje o tem »Spomeniku«. Osobito dobro došle bodo »Matici« zgodovinske razprave, dostajajoče